

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені ІВАНА ФРАНКА

Філологічний факультет
Кафедра української мови імені проф. Івана Ковалика

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНЯ ТА ФОЛЬКЛОРНА ОНОМАСТИКА

освітній рівень	перший (бакалаврський)
галузь знань	03 Гуманітарні науки
	01 Освіта / Педагогіка
	(шифр і назва галузі знань)
Спеціальності	035 Філологія
	014 Середня освіта
	(шифр і назва спеціальності)
Спеціалізація	035.01 Українська мова та література
	014.01 Середня освіта (українська мова та література)
освітня програма	Українська мова та література, Середня освіта (українська мова та література)
Факультет	філологічний

2023 – 2024 навчальний рік

Робоча програма навчальної дисципліни **Літературно-художня та фольклорна ономастика** для здобувачів освіти спеціальностей 035.01 Українська мова та література і 014.01 Середня освіта (українська мова та література).

(назва навчальної дисципліни)

Розробник: Сколоздра-Шепітко О.Р., доцент, кандидат філологічних наук
(вказати авторів, їхні посади, наукові ступені та вчені звання)

Робочу програму розглянуто і схвалено на засіданні катедри української мови імені проф. Івана Ковалика

Протокол від “ 31 ”серпня 2023 року № 1

Завідувач катедри (Купчинська З.О.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

«31» серпня 2023 р.

Робочу програму ухвалила Вчена рада філологічного факультету

Протокол від “31 ” серпня 2023 року № 1

“31”серпня 2023 року Голова (Крохмальний Р.О.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни денна форма навчання
Кількість кредитів 3	Галузь знань – 03 – Гуманітарні науки 01 – Освіта / Педагогіка Спеціальності 035.01 Українська мова та література 014.01 Середня освіта (українська мова та література)	Вибіркова навчальна дисципліна циклу професійної та практичної підготовки
Модулів		
Змістових модулів 3		Семестри
Загальна кількість годин – 90		7
Лекції		
Тижневих годин для денної форми навчання: 3 (лекції) аудиторних - 30 самостійної роботи студента - 60	Освітньо-кваліфікаційний рівень: перший (бакалаврський)	30 Практичні, Самостійна робота 60 Вид контролю: тести, індивідуальне завдання, залік

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 25 %

для заочної форми навчання –

Мета та завдання навчальної дисципліни

В останні десятиліття ХХ ст. з ономастики як самостійної лінгвістичної дисципліни виокремилося кілька перспективних напрямків, з-поміж яких чільне місце посідають літературно-художня та фольклорна ономастика. Сьогодні особливо активно досліджують ономастикони багатьох українських

письменників, зокрема П. Куліша, І. Франка, Лесі Українки, М. Коцюбинського, Ю. Яновського, М. Хвильового, В. Дрозда, Яра Славутича, Л. Костенко та ін. Незважаючи на те, що вже багато зроблено в царині літературно-художньої ономастики в цілому й антропоніміки зокрема, актуальним і досі залишається дослідження онімного простору творів українських письменників, оскільки сучасний стан української літературно-художньої ономастики виявляє гостру потребу збору, систематизації численних українських літературно-художніх онімів, різnobічного вивчення їхніх функціонально-стилістичних можливостей, виявлення загального та індивідуального в принципах номінації персонажів, з'ясуванні ролі літературно-художньої антропонімії у процесі становлення національної антропосистеми та національної літературної мови.

Як нова галузь мовознавства, літературно-художня та фольклорна ономастика й досі залишається на периферії лінгвістичних дисциплін, репрезентована переважно в дисертаційних роботах, окремих монографіях, статтях та розвідках.

Оскільки ЛХО пов'язана з багатьма лінгвістичними дисциплінами, які є обов'язковими для вивчення на філологічному факультеті, то дослідження ономастикону творів письменників слугуватиме додатковим засобом ілюстрації мовних явищ. Насамперед ЛХО тісно пов'язана зі стилістикою, оскільки об'єктом вивчення має одиниці художнього стилю, їхнє функціонування в тексті, стилістичне навантаження; та ономастикою, адже об'єктом дослідження обох дисциплін є власні назви, які письменник вибирає для художнього твору із загального іменника. Також тісний зв'язок можна простежити між ЛХО та лексикологією, бо обидві науки об'єктом дослідження мають слово. Спостерігаємо також взаємозв'язок між етимологією та ЛХО, оскільки остання нерідко послуговується методами етимологічного аналізу, щоб з'ясувати значення етимона за умов, коли в літературно-художньому антропонімі актуалізується його доантропонімна семантика. Варто також звернути увагу на зв'язок між ЛХО та дериватологією, який виникає при дослідженні способів творення літературно-художніх антропонімів. Окрім суто лінгвістичних дисциплін, до аналізу номінаційної системи художнього твору варто залучити дані літературознавства, бо часто письменник добирає номени вже тоді, коли визначені сюжет твору, ідейно-тематичне спрямування, окреслено характер та поведінку персонажів; нерідко саме літературознавчі напрацювання допомагають дослідникові ЛХО з'ясувати умови, причини та мету "кодування" власних назв. Таким чином, для дослідження онімного простору художнього твору студент повинен залучити свої знання та навики аналізу мовних одиниць із зазначених вище дисциплін.

Дисципліна складається з двох частин: теоретичної та практичної. Практична частина курсу передбачає дослідження онімного простору художнього твору окремих письменників за допомогою таких методів:

описового (головний у дослідженні), методу стилістичного аналізу (використовується для опису стилістичних функцій онімів у художньому творі), кількісного методу (потрібний для встановлення кількості слововживань та їхнього відсоткового співвідношення), методу контрастивного аналізу (застосовується для детального вивчення та зіставлення онімних просторів творів різних авторів і полягає у визначенні спільних і відмінних рис номенів, що становлять особливість ідіостилю письменників), елементів етимологічного аналізу (потрібний для актуалізації внутрішньої форми слова через відшукування етимона) та ін. Особливо важливим методом системного та повного опису власних назв у художньому тексті є укладання ономастичного словника мови письменника, який подає весь ономастичний склад тексту в його парадигматичному та синтагматичному розрізі.

Мета дисципліни — ознайомити студентів із порівняно молодою лінгвістичною дисципліною – літературно-художньою та фольклорною ономастикою, допомогти їм засвоїти важливі ономастичні терміни, оволодіти основними методами дослідження.

Завдання дисципліни за вибором студента - показати процес розвитку української ономастики, зокрема літературно-художньої та фольклорної ономастики; подати теоретичні відомості про ці лінгвістичні дисципліни та навчити студентів аналізувати ономастичні одиниці в художньому тексті з погляду синтагматики та парадигматики; сприяти формуванню у студентів умінь та навичок аналізувати художній твір в цілому, виокремлювати з нього ономастичні одиниці, укладати елементарні ономастичні словники, розвивати у студентів наукове мислення та естетичні смаки.

У результаті вивчення курсу студент повинен

знати:

- теоретичні питання літературно-художньої та фольклорної ономастики;
- відомості про зародження та становлення літературної ономастики як науки;
- погляди на цю лінгвістичну дисципліну різних ономастів, зокрема концепції літературної ономастики представників трьох основних шкіл (ужгородської, одеської та донецької);
- класифікації літературно-художніх антропонімів, топонімів та інших онімних класів;
- стилістичні функції літературно-художніх онімів;
- основні поняття фольклорної ономастики.

уміти:

- оперувати термінологією літературної ономастики;
- аналізувати наукові праці з літературно-художньої та фольклорної ономастики;

- класифікувати та аналізувати власні назви у художніх творах за структурою, стилістичними функціями та походженням;
- визначати ядро та периферію онімного простору художнього твору;
- укладати словники онімів, ужитих у творах письменників.
- виділити та систематизувати власні назви усіх ономастичних розрядів у конкретних творах конкретного письменника;
- описати функціональні особливості власних назв у зв'язку з фонетичними, лексико-семантичними, граматичними чинниками текстових структур;
- дослідити характер відношень між онімами та їх денотатами, визначити конотативні семи, що виявляють себе в такому зв'язку;
- з'ясувати прямі й переносні значення онімів, а також зумовленість відповідних переосмислень і їх роль у системі художнього цілого;
- виокремити ономастичні оказіоналізми, які створив письменник, і подати їх тлумачення.

Навчальна дисципліна спрямована на формування загальних та фахових компетентностей.

Загальні компетентності:

- ЗК 1. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- ЗК 2. Здатність системно аналізувати головні тенденції історичного розвитку українського народу, поважати його культурно-історичні надбання та морально-етичні цінності, сприяти розв'язанню актуальних загальнодержавних і суспільних завдань.
- ЗК 3. Здатність критично мислити та бути самокритичним.
- ЗК 4. Здатність учитися впродовж життя й опановувати нові знання.
- ЗК 5. Здатність до пошуку та аналітичної оцінки інформації з різних джерел.
- ЗК 6. Уміння виявляти, формулювати, ставити та вирішувати проблеми.
- ЗК 8. Здатність провадити командну та самостійну роботу.
- ЗК 11. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК 12. Здатність застосовувати теоретичні знання на практиці.
- ЗК 13. Уміння використовувати інформаційні та комунікаційні технології при вирішенні стандартних завдань професійної діяльності.
- ЗК 14. Здатність проводити дослідження на відповідному рівні.

Фахові компетентності:

- ФК 1. Розуміння сутності філологічної науки та її теоретичних основ.
- ФК 2. Базові уявлення про мову як особливу знакову систему, її природу та функції, про генетичну та структурну типологію мов світу; фонетичний, лексичний, граматичний рівні мови.

ФК 3. Здатність застосовувати знання з теорії, історії української мови та літератури.

ФК 8. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формах, у різних жанрах, стилях і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань в усіх сферах життя.

ФК 9. Розуміння сутності й соціального значення майбутньої професії, основних проблем дисциплін, що визначають конкретну філологічну галузь, їх взаємозв'язку в цілісній системі знань.

ФК 10. Професійні знання й уміння з обраної спеціалізації.

ФК 11. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних фактів, інтерпретації текстів.

ФК 13. Розуміння значення всіх підсистем мови для вироблення вмінь аналізувати мовні одиниці, визначати їх взаємодію та характеризувати лінгвальний явища і процеси, що їх зумовлюють.

ФК 14. Здатність створювати усні й письмові тексти різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.

ФК 15. Здатність проводити кваліфіковану комунікативну діяльність у різних вимірах жанрово-стильової диференціації мови.

ФК 16. Здатність здійснювати лінгвістичний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ФК 17. Здатність до надання консультацій з дотримання норм літературної мови та культури мови.

Навчальна дисципліна спрямована на досягнення програмних результатів навчання:

ПРН 1. Використовувати українську мову як державну в усіх сферах суспільного життя, зокрема у професійному спілкуванні.

ПРН 3. Ефективно та результативно працювати з інформацією: добирати необхідний фактаж із різних джерел, критично аналізувати й інтерпретувати його, впорядковувати, класифікувати та систематизувати.

ПРН 4. Організовувати процес навчання й самоосвіти.

ПРН 5. Засвідчувати розуміння фундаментальних принципів буття людини, природи, суспільства.

ПРН 8. Застосовувати філологічні знання для розв'язання професійних завдань.

ПРН 9. Використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології для вирішення різнопланових завдань у професійній діяльності.

ПРН 10. Виділяти галузі філології й окреслювати коло їх основних проблем.

ПРН 11. Знати систему мови.

ПРН 13. Знати норми літературної мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності.

ПРН 14. Створювати усні та письмові тексти різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.

ПРН 15. Виокремлювати мовні одиниці та визначати їх взаємодію. Характеризувати лінгвальні явища і процеси, що їх зумовлюють.

ПРН 17. Використовувати мову(и), що вивчається(ються), усно та письмо, у різній жанровостильовій парадигмі та регістрах спілкування, для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.

ПРН 18. Здійснювати лінгвістичний аналіз різноманітних текстів.

ПРН 19. Окреслювати основні проблеми дисциплін певних галузей філологічної науки, пояснювати їх взаємозв'язок у цілісній системі знань.

ПРН 20. Демонструвати знання, бути компетентним у предметній сфері обраної філологічної спеціалізації.

ПРН 21. Збирати, аналізувати, систематизувати й інтерпретувати мовні, явища, коментувати у відповідному ракурсі тексти різних стилів і жанрів.

ПРН 22. Планувати та здійснювати дослідження в галузі філології на належному рівні.

2. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Теоретичні питання літературно-художньої ономастики	
Тема 1.	Літературно-художня ономастика (ЛХО) як наука, її місце у загальній ономастиці. Предмет та об'єкт дослідження. Зв'язок ЛХО з іншими лінгвістичними та нелінгвістичними дисциплінами. Проблеми термінології в ЛХО. Методи дослідження в ЛХО. Специфіка дослідження літературно-художніх онімів. Синтагматичний та парадигматичний аспект дослідження літературних онімів. Лексикографічне опрацювання номенів.
Тема 2.	Становлення та розвиток ЛХО в Україні та світі. Виникнення ЛХО як окремої ономастичної дисципліни. Три школи в українській ЛХО (Одеська, Донецька й Ужгородська): спільне та відмінне. Сучасний стан і перспективи досліджень ЛХО. Літературна ономастика у працях львівських учених-україністів. Франкоznавчі студії крізь призму літературної ономастики.
Тема 3.	Функції власних назв у художньому творі (номінативна, стилістична, характеристична, аллюзійна, емотивна, текстотвірна, хронотопічна, образно-тропеїчна та ін.).
	Змістовий модуль 2. Літературно-художня антропоніміка.

	Периферія онімного простору художнього твору.
Тема 4.	Літературно-художня антропоніміка Поняття літературно-художнього антропоніма (ЛХА) в науковій літературі. Структурні особливості ЛХА. Класифікація ЛХА за походженням. Лінгвальні ресурси ЛХА. Апелятив як контекстуальний синонім до власної назви у художньому тексті. Класифікації літературно-художніх антропонімів у працях Н. Михайлова, Л. Белея, О. Карпенка, М. Карпенко, Т. Немировської та ін. дослідників.
Тема 5.	Тематичний принцип аналізу ЛХА. Родо-жанрова специфіка ЛХА. Особливості укладання словників літературно-художніх антропонімів
Тема 6.	Формування української літературно-художньої антропонімії.
Тема 7.	Периферія онімного простору художнього твору: топонімія, зоонімія, урбанонімія та ін. Літературно-художня топоніміка. Основні функції та призначення топонімів у текстах художньої літератури. Стилістичне навантаження літературно-художніх топонімів. Реальні та вигадані топоніми в художньому тексті, їх обігрування. Літературно-художня зооніміка. Інші види власних назв у художньому тексті, їхнє стилістичне навантаження.
Тема 8.	Літературно-художня зооніміка. Інші види власних назв у художньому тексті, їхнє стилістичне навантаження.
	Змістовий модуль 3. Фольклорна ономастика.
Тема 9.	Фольклорна ономастика, її специфіка. Зародження та становлення фольклорної ономастики. Зв'язок фольклорної ономастики з фольклористикою. Стилістичні функції онімів у фольклорному тексті. Укладання словника онімів фольклорних текстів.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин			
	Денна форма			
	Усього	у тому числі		
		л	п	ін д.
		30		60
Змістовий модуль 1. Теоретичні питання літературно-художньої ономастики				
Тема 1. Літературно-художня ономастика (ЛХО) як наука, її місце у загальній ономастиці. Предмет та об'єкт	2	2		

дослідження. Зв'язок ЛХО з іншими лінгвістичними та нелінгвістичними дисциплінами. Проблеми термінології в ЛХО. Методи дослідження в ЛХО. Специфіка дослідження літературно-художніх онімів. Синтагматичний та парадигматичний аспект дослідження літературних онімів. Лексикографічне опрацювання номенів.				
Тема 2. Становлення та розвиток ЛХО в Україні та світі. Виникнення ЛХО як окремої ономастичної дисципліни. Три школи в українській ЛХО (Одеська, Донецька й Ужгородська): спільне та відмінне. Сучасний стан і перспективи досліджень ЛХО. Літературна ономастика у працях львівських учених-україністів. Франкознавчі студії крізь призму літературної ономастики.	11	4		7
Тема 3. Функції власних назв у художньому творі (номінативна, стилістична, характеристична, аллюзійна, емотивна, текстотвірна, хронотопічна, образно-тропеїчна та ін.).	2	2		
Модульна робота 1.	2	2		
Змістовий модуль 2. Літературно-художня антропоніміка. Периферія онімного простору художнього твору.				
Тема 4. Літературно-художня антропоніміка. Поняття літературно-художнього антропоніма (ЛХА) в науковій літературі. Структурні особливості ЛХА. Класифікація ЛХА за походженням. Ресурси ЛХА. Апелятив як контекстуальний синонім до власної назви у художньому тексті. Класифікації літературно-художніх антропонімів у працях Н. Михайлова, Л. Белея, О. Карпенка, В. Калінкіна, М. Карпенко, Т. Немировської та ін. дослідників.	24	4		20
Тема 5. Тематичний принцип аналізу ЛХА. Родожанрова специфіка ЛХА. Особливості укладання словників літературно-художніх антропонімів	2	2		
Тема 6. Формування української літературно-художньої антропонімії.	2	2		
Тема 7. Периферія онімного простору художнього твору: топонімія, зоонімія, урбанонімія та ін. Літературно-художня топоніміка. Основні функції та призначення топонімів у текстах художньої літератури. Стилістичне навантаження літературно-художніх	22	2		20

топонімів. Реальні та вигадані топоніми в художньому тексті, їх обігрування. Літературно-художня зооніміка. Інші види власних назв у художньому тексті, їхнє стилістичне навантаження.				
Тема 8. Літературно-художня зооніміка. Інші види власних назв у художньому тексті, їхнє стилістичне навантаження.	2	2		
Модульна робота 2.	2	2		
Тема 6. Фольклорна ономастика Фольклорна ономастика, її специфіка. Зародження та становлення фольклорної ономастики. Зв'язок фольклорної ономастики з фольклористикою. Стилістичні функції онімів у фольклорному тексті.	15	2		13
Презентація індивідуальних проектів.	2	2		
Модульна робота 3	2	2		
Разом	90	30		60

4. Самостійна робота

1. Опрацювання наукової літератури за темами (монографії, наукові статті).
2. Індивідуальне дослідження з літературної або фольклорної ономастики на запропоновану тему (теми щороку змінюються).

5. Методи навчання:

Під час викладання курсу використовуються такі основні методи та прийоми навчання: пояснення, бесіда, проблемний виклад, метод індивідуальних проектів, демонстрація.

6. Розподіл балів, які отримують студенти (зalік)

Модуль 1	Модуль 2	Модуль 3	Індивідуальне дослідження	
20	20	20	40	100

Шкала оцінювання: ВНЗ, національна та ECTS

Оцінка		За національною шкалою
--------	--	------------------------

ECTS	Оцінка в балах	Екзаменаційна оцінка, оцінка з диференційованого заліку (+50 балів до поточного тестування)		Залік
A	90 – 100	5	Відмінно	Зараховано
B	81 – 89	4	Дуже добре	
C	71 – 80		Добре	
D	61 – 70	3	Задовільно	
E	51 - 60		Достатньо	

Критерії оцінювання

A 90-100 балів 5 відмінно

- глибоке знання і розуміння теоретичного матеріалу;
- виконання індивідуального проекту і тестових завдань;
- засвоєння тем, винесених на самостійне опрацювання;
- виконання всіх завдань для самостійної роботи;
- успішне складання 3 семестрових тестів;
- високий рівень виконання індивідуального проекту;

Б 81-89 балів 4 дуже добре

- ґрунтовне знання теоретичних питань;
- виконання індивідуального проекту і тестових завдань;
- виконання основних теоретичних і практичних завдань для самостійної роботи;
- успішне складання 3 семестрових тестів;

C 71-80 балів 4 добре

- достатнє засвоєння теоретичного матеріалу;
- виконання індивідуального проекту і тестових завдань;;
- виконання більшої частини теоретичних і практичних завдань для самостійної роботи;
- успішне складання 3 семестрових тестів;

D 61 – 70 балів 3 задовільно

- засвоєння основних теоретичних тем;
- виконання більше як половини практичних тестових завдань, задовільна презентація індивідуального проекту;
- виконання не менше половини теоретичних і практичних завдань для самостійної роботи;
- складання 3 семестрових тестів;

E 51 – 60 3 достатньо

- часткове засвоєння основних теоретичних питань;
- виконання основних теоретичних і практичних завдань для самостійної роботи;
- позитивне складання 3 семестрових тестів та задовільна презентація індивідуального проекту;

F “незадовільно” (31 - 50 балів):

- студент не дає відповідей на теоретичні запитання (не знає системи термінів, предмету, завдань цієї науки про мову, класифікації мовних явищ, типів та видів мовних явищ), відповідає тільки частково на окремі питання;
- не виявив знань додаткової та основної літератури з літературно-художньої та фольклорної ономастики;
- не може виявити та проаналізувати більшість мовних явищ;

FX “незадовільно” (до 30 балів):

- студент не дає відповідей на теоретичні запитання (не знає системи термінів, предмету, завдань цієї науки про мову, класифікації мовних явищ, типів та видів мовних явищ);
- не виявив знань додаткової та основної літератури з літературно-художньої та фольклорної ономастики;
- не зміг виявити та проаналізувати мовних явищ;

7. Методичне забезпечення

1. Конспект лекцій на паперових та електронних носіях.
2. Електронні презентації.
3. Електронні версії наукових статей з літературно-художньої та фольклорної ономастики.
4. Тестові та креативні завдання.
5. Тематика самостійної роботи.
6. Електронний курс у системі Moodle

8. Рекомендована література

Основна

- Белей Л.О. Нова українська літературно-художня антропонімія: проблеми теорії та історії / Л.О. Белей. – Ужгород, 2002. – 176 с.
- Белей Л.О. Функціонально-стилістичні можливості української літературно-художньої антропонімії XIX – XX століття / Л.О. Белей. – Ужгород, 1995. – 119 с.
- Вегеш А.І. Традиції та новаторство української літературно-художньої антропонімії посттоталітарної доби / А.І. Вегеш. – Ужгород, 2012. – 270 с.
- Вегеш Анастасія. Проблеми української літературно-художньої антропоніміки : метод. посіб. для студ. 5–6 курсів філол. фак-ту. - Ужгород,

<https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/36277/1/%D0%9C%D0%B5%D1%82%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D1%87%D0%BA%D0%B0%20%D0%9B%D0%A5%D0%902.pdf>

- *Карпенко Ю.О.* Літературна ономастика: зб. статей / Ю.О. Карпенко. – Одеса : Астропrint, 2008. – 328 с.
- *Колесник Н.* Термінологічні суперечки в царині літературної ономастики і фольклорна ономастика / Наталія Колесник // Науковий вісник ужгородського університету. Серія: філологія. Соціальні комунікації. Присвячується 90-річчю від дня народження Й.О.Дзендерівського. – Ужгород: Вид-во УжНУ «Говерла», 2011
- *Торчинський М.М.* Термінологія української літературної ономастики / М.М. Торчинський // Українська термінологія і сучасність: Збірник наукових праць. – Вип. IV / Відп. ред.. Л.О. Симоненко. – К.: КНЕУ, 2005. – С. 339-343.

- ***Додаткова***

- *Боєва Е.В.* Паралелізм функцій онімної та безіменної систем у художньому тексті (На матеріалі творів М. Коцюбинського і В. Винниченка) / Е.В. Боєва // Традиційне і нове у вивченні власних імен. Тези доп. міжнар. ономастичної конф. (Донецьк – Горлівка – Святогірськ, 13-16 жовт. 2005 р.). – Горлівка : ГДПІМ, 2005. – С. 136-139.
- *Боєва Е.В., Немировська О.Ф.* Соціальна маркованість антропономінцій як показник авторської концепції персонажів (на матеріалі творів М. Коцюбинського) / Е.В. Боєва, О.Ф. Немировська // // Актуальні проблеми слов'янської філології : міжвуз. зб. наук. ст. / [відп. ред. В.А. Зарва]. – Ніжин : ТОВ “Видавництво Аспект – Поліграф”, 2008. – Вип. XVIII : Лінгвістика і літературознавство. – С. 178-185.
- *Вегеш А.* Назви літературних персонажів роману «Ворошиловград» Сергія Жадана / Анастасія Вегеш // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія. Соціальні комунікації. – Вип. 24. – Ужгород, 2011. – С. 62-66.
- *Вегеш А.* Інформаційний заряд літературно-художніх антропонімів роману «Вічник» Мирослава Дочинця / Анастасія Вегеш // Записки з ономастики. Збірник наукових праць. – Вип. 18. – Одеса: Астропrint. – 2015. – С.74-83.
- *Вегеш А.* Конотативне та функціональне наповнення літературно-художніх антропонімів у романі Мирослава Дочинця «Лис у винограднику» / Анастасія Вегеш // Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства. Збірник наукових праць. – Вип. 19. – Ужгород, 2014. – С.17-21.

- *Вегеш А.* Промовистість назв роману Мирослава Дочинця / Анастасія Вегеш // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія. Соціальні комунікації. – Вип. 2 (32). – Ужгород, 2014. – С. 8-12.
- *Вегеш А.* Роль Промовистих літературно-художніх антропонімів у романі Василя Шкляра «Залишеньє Чорний ворон» / Анастасія Вегеш // // Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства: збірник наукових праць. – Вип.17. – Ужгород, 2012. – С. 14-19.
- *Вегеш А.* Символічні назви героїв у романі «Криничар» Мирослава Дочинця / Анастасія Вегеш // Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства. Збірник наукових праць. – Вип. 20. – Ужгород, 2015. – С.23-28.
- *Вегеш А.* Ономастична територія Сергія Жадана / Анастасія Вегеш // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія. – Вип. 16. – Ужгород, 2007. – С.74-78.
- *Вегеш А.* Роль літературно-художніх антропонімів у романі Мирослава Дочинця «Діти папороті» // Записки з українського мовознавства. 2021. - №28. <http://zum.onu.edu.ua/article/view/235528>
- *Вегеш А.І., Лавер О.* Літературно-художня псевдонімія в романах С.Дзюби та А.Кірсанова. Закарпатські філологічні студії. Випуск 23. Т.2. 2022. [режим доступу] <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/43389/1/zfs-journal.uzhnu.uz.ua-23-2-2022-%D1%81%D0%B0%D0%B8%CC%86%D1%82%2B.pdf>
- *Вегеш А.* Роль літературно-художніх антропонімів у характеристиці персонажів (за романами Наталії Дурунди «За брамою пекла» та «Під клеймом «OST»). Закарпатські філологічні студії. 2023. [режим доступу]: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/51750/1/zfs-journal.uzhnu.uz.ua-%E2%84%9627-2-2023---22.05.2023.pdf>
- *Галич В.М.* Антропонімія Олеся Гончара: природа, еволюція, стилістика / В.М. Галич. – Луганськ : Знання, 2002. – 212 с.
- *Гриценко Т.Б.* Ономастикон художнього тексту як об'єкт лінгвістичного аналізу / Т.Б. Гриценко // Щорічні записки з українського мовознавства. – Одеса : ОДУ, 1999. – Вип. 6. – С. 92–98.
- *Жовта Н.М.* Власна назва в українській художній прозі про Київську Русь. – Київ, 2010. – 18 с.
- *Жовта Н.М.* Київська Русь у власних назвах: монографія / Н.М. Жовта. – Умань: ПП Жовтий, 2010. – 192 с.
- *Зеленко Л.П.* Способи номінації персонажів як засіб когезії художнього тексту / Л.П. Зеленко // Слов'янський збірник / [відп. ред. О.А.Войцева]. – Чернівці: Букрек, 2013. – Вип. XVII. – С.166-183.

- *Карпенко О.Ю.* Когнітивна ономастика як напрямок пізнання власних назв : автореф. на здобуття наук. ступеня доктора філол. наук : спец. 10.02.15 „Загальне мовознавство” / О.Ю. Карпенко – К., 2006. – 32 с.
- *Карпенко Ю.* Про літературну ономастику: Міркування на базі твору Ліни Костенко «Коротко – як діагноз» / Юрій Карпенко // *Linguistica slavica*. Ювілейний збірник на пошану Ірини Михайлівни Железняк. – К., 2002. – С.75-83.
- *Корнієнко І.А.* З історії розвитку літературної ономастики // Слов'янський збірник. – 2004. – Вип.18. – С.60-68.
- *Кричун Л.П.* Проблеми номінації персонажів у сатиричному тексті (на матеріалі творів О.Чорногуз, Є.Гуцала, П.Загребельного) / Л.П.Кричун // Питання сучасної ономастики: Статті та тези за матеріалами конференції. – Дніпропетровськ, 1997. – С. 103-105.
- *Крупеньова Т.І.* Функції власних назв у драматичних творах Лесі Українки / Т.І. Крупеньова. – Одеса : Астропrint, 2004. – 159 с.
- *Кухар М.* Літературно-художня антропонімія повісті Івана Франка «Петрії і Довбушуки» як візитна картка зображені епохи / М.Кухар // Проблеми слов'янської ономастики: Зб. наук. пр. – Ужгород, 1999. – С. 93-97.
- *Лавер О.В.* Антропонімікон у повістях Гната Хоткевича «Камінна душа» і «Довбуш» як образок до історії Гуцульщини / О.В.Лавер // У силовому полі мови. Інні Петрівні Чепізі. – К.: КММ, 2011. – С.116-122.
- *Лукаш Г.П.* Структурно-семантична організація онімної лексики художнього тексту / Г.П.Лукаш // Питання сучасної ономастики. – Дніпропетровськ, 1997. – С. 113-114.
- *Петренко О.Д.* Проблеми методики вивчення літературної ономастики на основі дитячих творів Роалда Даля / О.Д. Петренко // Актуальні проблеми філології та перекладознавства. – 2013. – Вип. 6 (3). – С.193-194.
- *Попович Н.Ф.* Соціально значущі літературно-художні антропоніми в українській драматургії XIX-XX ст.. / Н.Ф. Попович // Науковий вісник Ужгородського університету. - № 9. – Ужгород, 2004. – С. 46-50.
- *Попович Н.Ф.* Структура літературно-художніх антропонімів української драматургії XIX-xx ст.: однослівні іменування / Н.Ф. Попович // Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства. Збірник наукових праць. – Вип. 8. – Ужгород, 2005. – С. 251-257.
- *Редькова М.* Жіночі особові найменування у текстах українських народних казок / Марія Редькова // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету. Серія: Мовознавство. – Тернопіль, 2014. – Вип. II. – С. 220-225.

- Сколоздра О.Р. Власні назви персонажів у прозі Івана Франка як національний ідентифікатор / О.Р. Сколоздра // Наукові записки. Серія : Філологічні науки (мовознавство) : у 5 ч. Ч.1. – Вип. 75 (3). — С. 105-109.
- Сколоздра-Шепітко О. Літературно-художня етнонімія малої прози Івана Франка / Олеся Сколоздра-Шепітко // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету. Серія: Мовознавство. – Тернопіль, 2014. – Вип. II. – С. 248-254.
- Сколоздра-Шепітко О. Літературно-художня антропонімія як об'єкт ідолектної лексикографії / Олеся Сколоздра-Шепітко // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – Вип. 71. – Ч.ІІ. – Львів: Видавничий центр Львівського національного університету імені Івана Франка, 2019. – С.280-291.
<http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/phiology/article/view/10336/10445>
- Сколоздра-Шепітко О. Літературна ономастика в працях львівських учених-україністів / Олеся Сколоздра-Шепітко // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – Вип. 7. – 2020. – С. 183–192. <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/phiology/article/view/10920/11132>
- Сколоздра-Шепітко О. Франкознавство крізь призму літературної ономастики / Олеся Сколоздра-Шепітко // Збірник наукових праць на пошану професора Таміли Панько. – Львів, 2021. – С. 493-508
<https://philology.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/02/zbirnyk-na-poshanu-T.Panko-.pdf>
- Торчинський М.М. Поетоніміка України: історія становлення і перспективи розвитку (на матеріалі дисертаційних досліджень) / М.М. Торчинський // Записки з українського мовознавства / [відп. ред. О.І. Бондар]. – Одеса: Астропrint, 2006. – Вип. 16. – С.332-340.
- Шотова-Ніколенко Г.В. Онімний простір романів Ю.І. Яновського / Г.В. Шотова-Ніколенко. – Одеса : Астропrint, 2007.